

Глас во Рама
се чу и многу
ридање

И на очајните мајки
лелекање
Закланите младенци во
крв лежаа
А над нив мајките
тажно тагуваа
Градот Давидов лелека
со околината цела
И небото се згрози над
човечкото недело
И небото и земјата се
згрози и се стресе
Кога крикот на
невините во воздухот
се пронесе

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Во времето кога се родил Исус, римски намесник во Палестина и Идумеја бил Идумецот Ирод, наречен Велики. Тој бил многу властољубив човек и на престолот успеал да се искачи со лукавство. Го барал Младенецот за да го погуби. Се плашел од Него да не му го земе престолот. Затоа на мудреците им рекол - откога ќе Го најдат Младенецот, да му

јават и тој да оди да Му се поклони. Но, тој едно зборувал, а друго мислел.

Ирод чекал да се вратат мудреците, но тие не се враќале во Ерусалим. Му станало јасно дека го измамиле, многу се разгневил и целиот во бес издал дивјачка заповед, испратил свои луѓе со наредба да ги погубат сите младенчиња во Витлеем и по целата негова околина, оние од две години и помали, според времето кое точно го дознал од мудреците. Тој бил убеден дека ако ги убијат овие деца оти ќе биде убиен и новородениот Јудејски цар.

По негова заповед, по оваа варварска заповед, тогаш биле убиени Четиринаесет илјади невини деца. Тие станале жртва на бесниот славољубец на овој краток земен живот. Ова морничаво убивање се случило за да биде убиен Месијата, Кој веќе се јавувал. Витлеемската крв силно бликнала. Овие невини витлеемски дечиња не се крстиле со вода, туку се крстиле со крв. Тие се појавиле во зачетокот на христијанската црква и станале како претходници на безбројните маченици, кои со својата црвена крв ја осветиле осквернатата извалкана земја.

Ударот кој бил наменет за Божјиот Син, паднал врз невините Витлеемски деца, паднал врз Христовите мали, немоќни врсници. И таму каде што ангелите Божји ја известиле радосната вест за Рождеството Христово, и каде што ангелите Божји со песна ги известиле овчарите, таму потекол поток од крв. "Само што Лекарот вечен на земјата се јави, земјата своите рани и гревови ги објави".

Соевме во црквата "Рождество Христово", пред огромната пештера со безбројните детски мошти, пред пештерата со големи отвори низ

ПЛАЧОТ НА РАХИЛА, ФРЕСКА ОД МАР
"СВЕТИ ДИМИТРИЈ" С. СУШИЦА - XIV В

ХРИСТОВАТА ВОЈ КРСТЕЛА СО ВОДА

кои јасно се гледаа нивните черепи, раце, нозе, делови од телото. Целата вкочанета стоев пред страшната слика на убиените Витлеемски деца и многу пати во себе, со плач

ните гради, а со другата ги држеле острите сабји. Своите црни раце ги спуштале на вратовите на малите деца и ги давале. Исплашените мајки со љубов кон своите ново-

"Samo { to Lekarot ve-en na zemjata se javi, zemjata svoite rani i grevovi gi objavi".

во душата и тогаш и сега, се прашувам: Боже, зарем на Земјата постои човек кој може да ја опише оваа витлеемска несреќа, ова тешко страдање, оваа најтешка болка, овој ужас? Силниот вик на децата со плашлив глас, болните и тажни лелеци на срцата на мајките и на татковците кои се пренесувале, не само низ земјата, туку до небото, луѓето кои горко плачеле кога се појавиле мрачните убијци? Целатите со едната рака ги влечеле децата од мајчи-

родени чеда за последен пат ги влечеле децата кон себе, силно ги прегрнувале. Тажните и огорчени мајки ги подметнувале своите гради на остриците на сабјите. Зошто? За нивните деца со свои очи да не виделе како ги убивале сатанските раце на безбожните целати. Дивјачките целати со своите нозе ги гмечеле невините деца по главите и по телата. И сè ова се случувало заради крвопиецот Ирод, кој со цела своја сласт би ја пиел крвта на

**КОВ МАНАСТИР
ЕК СКОПСКО**

нема". (Мат. 2, 17-18) Рахила (жената на Јаков, која е погребана блиску до Витлеем) плачела за своите деца, синовите Израилеви, кои ги убил дивиот и страшен странец.

Во Светата Земја, во близина на Витлеем, и денес постои гробот на Рахила, кој зборува за страшното минато. Дојдете во Витлеем, во

јанската црква. Лукаво смислил план како сите да ги погуби. Се приближувал празникот Рождество Христово. Царот дознал дека на овој ден, на тој празник, сите христијани се собираат во Црквата. Наредил токму на овој ден Црквата да ја опколи војската и да ја запали. По полноќ, кога сите христијани биле

и сите биле причестени со Светите Христови тајни.

Почнала страшната освета против Христијаните. Војниците ја запалиле црквата од сите страни. Христијаните, дваесет илјади на број, гореле во огромниот пламен. Но, и тогаш не се предавале и не се откажале од Христа. Гореле пеејќи и славејќи го Бога. Црквата горела пет дена. Високо кон небото се крвевал огромен чад. Се чувствувал опоен и прекрасен мирис од светите тела на дваесет илјади Христови маченици. На тоа свето место, каде што гореле овие свети маченици, се покажувала чудесна златнозрачна светлина. Во оваа црква во Никомидија, маченички настрадале и славно го завршиле земниот живот многубројни невини христијани: луѓе, жени, девојки и деца. Оваа прекрасна Христова војска од Светите 20.000 маченици настрадала во 302 година и поминала од земната Црква во Небесната, кај својот Создател.

*Ma-enici sveti, makite vi pominaa,
Solzite izbri{ani, ranite zalekuvani,
No, u{te maki idat, u{te site ne do{le,
Vrz Bo`jata crkva i vrz vernite nejzini.
Sveti ma-enici, vi se molime:
Vardete ja crkvata so va{ite molitvi!*

Црквата "Рождество Христово" за да им се поклоните на безбројните мошти, на черепите на малите дечиња, зачувани до ден денес, жолти како жолт восок. Да им се поклоните на нивните мали рачиња и ножиња и да се уверите во вистините забележани во Светото Писмо.

собрани во Црквата и кога почнало торжественото празнување, војниците на Максимијан ја опколиле црквата и никого не го пуштале да излезе. Тогаш царскиот пратеник влегол во црквата и на сите присутни им ја објавил царската заповед: веднаш или да им принесат жртва на идо-

**Со благослов на Неговото
Високо Преосвештенство
Митрополит г. Горазд**

СКА ОД МАЧЕНИЦИ НЕ СЕ , ТУКУ СЕ КРСТЕЛА СО КРВ

невините дечиња. Додека исплашените мајки ги доеле своите чеда, невината детска крв ги обливала мајчините гради. А страшните џелати, само со еден силен удар на сабјите, ги пресекувале и децата и нивните мајки. Крвта и од мајките и од децата се слевала во еден поток, кој станал семе на Христовата Црква. Всушност, тие биле првите маченици за Христа.

Светите Четиринаесет илјади маченици во Витлеем се слават на 11 јануари.

На 10 јануари се слават Светите Дваесет илјади маченици во Никомидија.

Во времето на незнајбожниот цар Максимијан, во Никомидија, Христијанската вера цветала како расцутена пролет, а учителите на Црквата, како духовни ластовички, отворено ја славеа и ја обја-

лите или сите ќе бидат изгорени. Големиот и храбар Христов војник, архиѓаколот, кој стоел кај олтарот и чие срце било разгорено со огнот на Божествената благодет, со Божествена ревност го храбрел народот, потсетувајќи ги верниците на трите момчиња во Вавилонската печка: "Погледнете, браќа, рекол тој, на жртвеникот на Господовиот олтар и разберете дека на него за нас се жртвувал Господ и нашиот Бог вистински, па зарем ние да не ги положиме за Него нашите души на ова свето место". Луѓето биле воодушевени од неговите зборови. Верата уште повеќе им се зголемила. Решиле да умрат за Христа. Организираа во црквата што побрзо да се изврши свето крштевање и миропомазание на сите кои биле некрстени. Било извршено крштевањето и миропомазанието

Krvta i od majkite i od decata se slevala vo eden potok, koj stanal seme na Hristovata Crkva. Tie bile prvi te ma-enici za Hrista.

Тогаш се исполнило кажаното преку пророкот Јеремија, кој говорел: "Глас се слуша во Рама, плач и ридање, и пискот голем: Рахил плаче за своите деца и не сака да се утеша, зашто ги

увале. Кога Максимијан дознал за тоа решил да ја прогонува Христовата црква. Еднаш, задржувајќи се во Никомидија, тој дознал за големиот број христијани и за напредувањето на Христи-

АПЕЛ

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда. Редакцијата "Македонско сонце" упатува апел до сите Македонци во државава и до оние кои се наоѓаат насекаде во светот да го дадат својот финансиски придонес за негово обновување и одржување, за да го зачуваме од забот на времето.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Жиро-сметка:
530-0003005453-64
ОХРИДСКА БАНКА А.Д.
ОХРИД